

SELIK MAHLER: I 1942 var Selik Mahler 19 år og studerte ved Handelshøyskolen i Trondheim, hvor han var oppvokst. Til høyre er hans håndskrevne brev til klassevenninnen Carey. Kort tid etter brevet ble skrevet, ble Selik drept i utryddelsesleiren Auschwitz. Foto: Jødisk museum Trondheim

Kaveh, bli med inn og kjenn på lidelsene jøder ble utsatt for under holocaust

Selik ble drept i utryddelsesleiren Auschwitz. Fordi han var en «fuckings jøde».

MENINGER 21. JUNI 2018 KL. 6.00 DEL PÅ FACEBOOK

Av Arnfrinn Nørdbø, forfatter av boken «Betre død enn homofili?»

Fredag 15. juni sa sangartisten Kaveh «fuck jøder» fra scenen under en festvill på St. Hanshaugen i Oslo. Det har vært vanskelig å få en uforbeholden unnskyldning fra artisten.

Det er visstnok tatt ut av konteksten, har han uttalt. Det ville man fort kunne tro på, var det ikke for hans Twitter-melding fra 10. juni i år der han skrev «Fuckings jøder er så korrupte».

Det er bare drøyt 70 år siden Holocaust, det grusomme folkemordet som rammet klart flest jøder, men også andre grupperinger, deriblant homofile, romfolk og funksjonshemmede.

FUCK JØDER: Kavehs utspill på scenen forrige fredag har vekket sterke reaksjoner. Foto: Audun Braastad / NTB scanpix

Kaveh sine uttalelser minner oss på viktigheten av å aldri glemme historien. Nærmere seks millioner jøder ble drept. Det er så ufattelig at det nok egentlig ikke går helt opp for oss. Har du noen gang tenkt på hvor lang tid det egentlig tar å lese opp navnene på seks millioner mennesker?

En av disse nær seks millionene var Selik Mahler. I 1942 var han 19 år og studerte ved Handelshøyskolen i Trondheim, hvor han var oppvokst.

Selik traff meg i hjertet da jeg for noen dager siden besøkte Jødisk Museum i Trondheim.

Der henger det et bilde av Selik. Ved siden av henger hans håndskrevne brev til klassevenninnen Carey. Det kan se ut som at Selik og Carey hadde et godt øye til hverandre. Brevet er skrevet fra cellen hans i Trondheim kretsfengsel den 1. november 1942. Hans forbrytelse var å være født av jødiske foreldre.

Kjære Erna. Venner lar ikke venner sette barn i bur.

Artikkelen fortsetter under annonsen

Tårene presset seg på da jeg leste brevet.

«Kjære Carey, ja, i kveld fikk jeg beskjeden om at jeg skal dra til Oslo i morgen, og du kan tro jeg er spent på hva de kommende tider vil innebære. Engstelig er jeg ikke, for jeg har alt gjort opp med meg sjøl.

Takk for det lille hjertet som du gav meg. Jeg har bundet det om halsen med en hyssing og dette minnet om alle tiders kjekkeste pike, skal være maskoten min.

Det var synd at du ikke fikk komme inn den dagen du var her. Jeg ble så lei meg at jeg gråt en liten skvett. Men du gjør meg glad, hvis du lover å ta en riktig fin artium. Du får være flittig heime og slutte med strikkingen som sikkert tar bort en masse tid. Hver gang du får lyst til å bolse (skulke) litt, så tenk på meg. På den måten er jeg sikker på at du aldri vil glemme meg.

Det står bare bra til på skolen? Hils alle fra meg og si at de alltid vil være i tankene mine. Hils Ola med det at han må fortsette på den måten han har begynt, så går det flott. Jeg synes Ola har blitt så sympatisk i det siste.

Det skal bli rart å komme tilbake en gang, for det vil jeg da håpe at jeg gjør. Kanskje er du da alt gift. Men for Guds skyld, Carey, gift deg da med en bra mann, med en bondegutt for eksempel.

Listhaugs løgner - punkt for punkt

SPALTIKT

Hils Sonja og Sunny fra meg. Og så får du leve vel. Never forget me I shall always remember you! Selik»

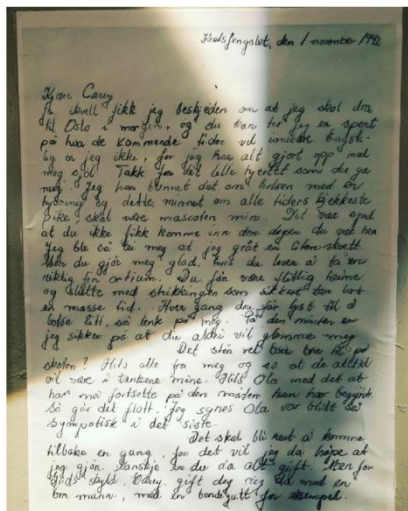
Selik ble bare 19 år. Kun kort tid etter brevet ble skrevet – mest sannsynlig i løpet av desember – ble Selik drept i utryddelsesleiren Auschwitz. Fordi han var en «fucking» jøde.

Fordommer og jødehat har medført ufattelige konsekvenser for. Derfor er det ikke en bagatell når det faller antisemittiske uttalelser på festivaler eller på Twitter.

Jeg vil oppfordre Kaveh til å bli med inn og kjenne på lidelsene Selik og seks millioner andre jøder ble utsatt for under holocaust. Bli med inn i smerten, frykten, sorgen, lidelsen. Og kom ut igjen som en annen – og vær med å motkjempe hat og fordommer mot jøder.

For Holocaust skal aldri skje igjen. Men da må vi fortelle våre venner, våre barn. Om Selik og de andre enkeltmenneskene. «Never forget me», bad Selik.

Vi skal aldri glemme. Vi skal lære.

Selik's håndskrevne brev til klassevennen Carey. Foto: Jødisk museum Trondheim

ANNONSE

ANNONSE

ANNONSE